

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Initium Sapientiae & Finis: Timor Domini, & Amor Dei: Seu
de fuga peccati, deque dilectione summi boni**

Comitin, César Jean-Baptiste

Coloniae, 1709

§.8. Æternitas Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50773)

dente, denique coronante certamus, sub oculis Judicis, Regis, Patris.

Ergò mihi pro minimo est, ut à vobis, ó mortales, judicer, aut ab humano die, (1. Cor. 4.) non magis, quàm à coaxantibus in limo ranis, aut à concrepantibus in ramo graculis. *Est qui judicet in cœlo, conscius mei & meus.* Dic mihi tu, si coram Rege miles in aciem descenderes, impendente capiti coronâ; enim verò quónam animi robore, quâ promptitudine, quâ alacritate congregerere? Et tamen ibi præstò esset homo homini, fœnum fœno; *gloria enim ejus, ut flos fœni.* (Isaia 40.) Hic sub oculis Dei Regis certatur: hic pro coronâ non Dei, non Regis; sed quæ ipsa Deus est: & languemus?

§. 8. *Æternitas Dei.*

Postremum, sed & supremum incentivum amoris, ÆTERNITAS, *ratio ultima non Regum, sed Dei.* Cetera minus sunt minimo; quia quicquid perit ac finem habet, somnium est & umbra: Deus autem est *interminabilis vite tota simul ac perfectâ possessio.* [Boëtius.] Sicut immensitas tota est in puncto; sic æternitas tota est in momento; ita ut æternitas Dei beatis non plus duret quàm unum momentum tota, & vicissim

mo-

momentum æquè duret ac tota æternitas
 unum : sed de hoc aliàs. Nunc illud vide,
 quòd cùm amor Dei in te sit ab æterno in
 æternum æternus, ubi reliqui desinunt, hic
 non incipit quidem, tamen in morte trium-
 phat; ibi vexillum explicans, erigensque tro-
 phæum. Hinc animo securitas immensa, &
 de quo dicere possis: *Optimam partem ele-
 git, quæ non auferetur.* (Lucæ 10.) Accedit,
 quòd ut immensitas omnia facit in Deo
 immensa; sic æternitas omnia exhibet æter-
 na, pulchritudinem, imperium, potentiam,
 & cetera quæ dixi. Clamabam modò: habeo
 Deum ubique præsentem. Nunc exclamo:
 habeo amicum omnium horarum, omnium
 temporum, & utriusque fortunæ; imò for-
 tunam meam majorem, astrum meum, &
 fatum meum, non Venerem, non Arietem;
 sed Agnum: habeo amicum non coætane-
 um modò; sed coæternum mihi, méque illi;
 Regem, inquam, in Deo sempiternum: ami-
 cum, qui omnibus recedentibus non rece-
 det. Patrem, patrimonium, & opes inamif-
 sibles. Habeo sponsum pulcherrimum, no-
 bilissimum, potentissimum; quem teneo,
 nec dimittam. Quid deinde? quid ultra? *De-
 us meus est omnia!* Unus & totum: & cùm sis

ilke totum, pars est mea. En ego quod habeo;
 Tu verò quid, & quàm diù? aurum tuum,
 opes, amici, deliciae, quiderunt in morte?
 vermis, ignis, supplicium tibi. Hæc hæredi-
 tas è mundo nostra. Itaque non jam ut Æthio-
 opum, sed ut canis Æsopi, sectamur umbras.
 Et quousque? nec umbras tantùm, sed & ignes,
 ignesque æternos. Odignam tanto cane,
 tantisque concursationibus arvinam!

§. 9. *Summa prima Partis.*

Verùm age, subductis tantisper mecum
 rationibus, ita computum ineamus. Vult
 Seneca cum amico deliberanda omnia;
 sed de amico ante omnia, porrò deli-
 berare, secundùm D. Thomam, est vim pon-
 dúsque rationum *in diversa libare*. Sta igitur
 ad trutinam. Ecce duo proponuntur a-
 mici nobis: hinc Deus, indè mundus, eligen-
 dum est. nam [ut ait S. Augustinus] *dete-
 standi pigri eritis, si nihil ametis: amate sed
 quid ametis, videte*. Ac mundus quidem, ut
 nôsti, totus in maligno positus est; miser ip-
 se, & miserorum pater: Deus autem talis est,
 qualem audisti modò, solus potens, solus
 misericors, solus immensus, solus æternus.
 I. Vidisti pulchritudinem, quæ in stuporem
 raperet universos, & ipsum etiam amore sui
 bea-